

- 6) w grupie przygotowuje i przeprowadza zajęcia dotyczące wybranego aspektu zdrowia dla młodszych klas;
- 7) przeprowadza wywiad z osobą zajmującą się profilaktyką uzależnień lub innym ekspertem zajmującym się zdrowiem, utrwała wywiad w wybranej formie i prezentuje wnioski z rozmowy w formie ustalonej z nauczycielem.

Warunki i sposób realizacji

Ze względu na cele edukacji zdrowotnej zajęcia powinny mieć charakter praktyczny oraz wykorzystywać nowoczesne, aktywizujące metody nauczania. Do realizacji edukacji zdrowotnej rekomendowane jest wykorzystanie aktywnych form pracy z dziećmi i młodzieżą pozwalających na pogłębienie tematu, pracę warsztatową czy podzielenie się własnymi przemyśleniami.

Realizacja celów edukacji zdrowotnej powinna być również wspierana korzystaniem z nowoczesnych technologii (np. wiarygodnych aplikacji mobilnych). Pomocna może być współpraca z nauczycielami innych zajęć edukacyjnych, takich jak przyroda, wychowanie fizyczne, biologia, ale także język polski czy informatyka w kontekście poruszanych treści czy wspólnie planowanych doświadczeń edukacyjnych.

Z uwagi na specyfikę celów kształcenia w nauczaniu edukacji zdrowotnej najlepiej sprawdzą się następujące metody i techniki pracy: praca w grupach, burza mózgów, metaplan, dyskusja, różne formy debat, metoda studiów przypadku i drama.

ETYKA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

1. Podejmowanie refleksji moralnej.
2. Rozwijanie wrażliwości aksjologicznej i interioryzacja wartości.
3. Rozwijanie postawy dialogicznej.
4. Rozwijanie sprawczości i odpowiedzialności moralnej.
5. Rozwijanie postaw szacunku i troski o dobro własne, innych oraz przyrody.
6. Rozwijanie kompetencji poznawczych i językowych ważnych w refleksji moralnej.

Edukacja etyczna odgrywa istotną rolę w procesie wspierania ucznia w integralnie pojętym rozwoju, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju moralnego. Zajęcia z etyki służą przede wszystkim rozwijaniu postaw, kompetencji i sprawczości uczniów, kluczowych dla harmonijnego funkcjonowania w społeczeństwie i dbania o własny dobrostan.

Zajęcia z etyki powinny stwarzać możliwość uczenia się przez doświadczenia, spośród których kluczową rolę odgrywa dialog prowadzony z innymi. Taka formuła ma szczególne znaczenie dla rozwoju pożądanych sprawności intelektualnych i moralnych.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe dotyczące wiedzy i umiejętności

Etyka w klasach IV–VIII jest zaprojektowana w taki sposób, aby poszczególne wymagania szczegółowe można było realizować w różnych konfiguracjach, co umożliwia nauczycielowi uwzględnienie specyfiki i potrzeb klasy przy planowaniu i realizacji zajęć. Wymagania szczegółowe są ujęte w ośmiu działach, spośród których pierwszy pełni funkcję narzędziową i propedeutyczną w stosunku do pozostałych. Natomiast wymagania umieszczone w dalszych działach koncentrują się na różnych relacjach: z samym sobą, z innymi, ze wspólnotą, z wiedzą, ze światem cyfrowym, z przyrodą i ze sferą *sacrum*. Kolejność działów i poszczególnych wymagań szczegółowych wymusza ich realizację w określonej kolejności.

Dodatkowo w poszczególnych działach przewidziano wymagania do wyboru, które nauczyciel wybiera do realizacji z klasą, tj. przynajmniej jedno wymaganie w ramach danego działu.

1. Człowiek w świecie dobra i zła – przyborek etyki.

Pytanie wiodące: Jak myśleć i rozmawiać o dobru i złu?

Uczeń:

- 1) charakteryzuje etykę jako naukę o moralności i jako sztukę dobrego życia, a także wyjaśnia różnice między moralnością, prawem stanowionym, obyczajowością i religią;
- 2) rozważa różne odpowiedzi na podstawowe pytanie etyczne: „Jak należy żyć?”;
- 3) dyskutuje o roli etyki w życiu człowieka oraz relacjach między moralnością, szczęściem i sensem życia;
- 4) stosuje do opisu i analizy zagadnień moralnych następujące terminy: doświadczenie moralne, sprawczość moralna, dylemat moralny, konflikt moralny, wina moralna, działanie, podmiot działania, adresat działania, decyzja, intencja, skutek, motywacja;
- 5) charakteryzuje i stosuje w dyskusji następujące pojęcia dotyczące wartości i postaw: dobro moralne, roztropność, sprawiedliwość, umiarkowanie, odwaga, miłość, szczęście, szacunek, troska, solidarność, odpowiedzialność, wolność, godność, prawda, piękno, życie, zdrowie, wiedza;

- 6) analizuje i ocenia działania lub postawy, stosując różne kryteria moralnego wartościowania, m.in. złotą regułę, zasadę niekrzywdzenia i zasadę użyteczności, oraz następujące terminy: działanie nakazane, działanie zakazane, działanie dozwolone, zasada moralna, obowiązek moralny, cnota moralna, wada moralna, charakter moralny;
- 7) w ramach prowadzonej przez siebie refleksji moralnej korzysta z podstawowych modeli etycznych: deontologicznego, konsekwencjalistycznego, aretologicznego bez konieczności posługiwania się tymi terminami;
- 8) przy opisie doświadczeń moralnych posługuje się nazwami uczuć i emocji;
- 9) rozpoznaje i analizuje problemy moralne, w tym konflikty i dylematy moralne, oraz proponuje sposoby ich rozwiązania;
- 10) dyskutuje na temat związku między rozwojem moralnym człowieka a dojrzałością intelektualną i emocjonalną;
- 11) charakteryzuje postawę dialogiczności i podaje przykłady zachowań będących i niebędących jej wyrazem;
- 12) stosuje reguły efektywnej komunikacji: regułę akceptacji rozmówcy, regułę aktywnego i życzliwego słuchania, regułę odpowiedzialności za wypowiedzane słowa, wyrażającą się w wypowiedzaniu twierdzeń istotnych, wiarygodnych i sformułowanych w zrozumiały sposób;
- 13) stosuje w codziennym życiu zasady porozumienia bez przemocy;
- 14) podczas tworzenia wypowiedzi stosuje umiejętności logiczno-językowe, takie jak: wyjaśnianie terminów, formułowanie pytań, uzasadnianie przekonań, w tym argumentowanie;
- 15) planuje, tworzy i prezentuje efekty pracy zespołowej, biorąc odpowiedzialność za przypadające mu zadania.

Wymagania do wyboru. Uczeń:

- 1) rozpoznaje i rozważa problematykę moralną w wybranych tekstach kultury, a także ocenia decyzje, działania i postawy postaci w nich występujących;
- 2) wykorzystuje podstawowe metody tworzenia argumentów i ocenia argumenty pod kątem poprawności i mocy perswazyjnej;
- 3) rozpoznaje i charakteryzuje wybrane błędy logiczno-językowe w wypowiedziach dotyczących zagadnień moralnych;

- 4) charakteryzuje dwa modele rozwoju moralnego: Lawrence'a Kohlberga i Carol Gilligan oraz wykorzystuje je w analizie przekonań i działań, w tym swoich własnych;
- 5) rozważa spór między relatywizmem a obiektywizmem etycznym i zajmuje w tym sporze stanowisko;
- 6) charakteryzuje zjawisko amoralizmu, podaje przykłady zachowań amoralnych i wskazuje sposoby zapobiegania im;
- 7) wykorzystuje pojęcia i twierdzenia charakterystyczne dla wybranych stanowisk etycznych, w szczególności Sokratesa, Arystotelesa, Tomasza z Akwinu, Immanuela Kanta, Johna Stuarta Milla i Tadeusza Kotarbińskiego, do analizowania i oceniania przykładowych problemów moralnych;
- 8) tworzy pisemną wypowiedź argumentacyjną dotyczącą zagadnień etycznych.

2. Człowiek w relacji do siebie.

Pytanie wiodące: Jak kształtować własną tożsamość i dbać o swój dobrostan?

Uczeń:

- 1) charakteryzuje różne wymiary tożsamości człowieka;
- 2) rozważa zagadnienie godności osoby ludzkiej jako źródła należnego człowiekowi szacunku i przysługujących mu praw;
- 3) odróżnia zachowania będące i niebędące wyrazem szacunku i troski wobec siebie;
- 4) dyskutuje o roli odpowiedzialności za siebie i podaje przykłady zachowań będących i niebędących jej wyrazem;
- 5) odróżnia zachowania asertywne od agresywnych i uległych oraz wyjaśnia ich związek z dbaniem o siebie;
- 6) wskazuje czynniki wpływające pozytywnie i negatywnie na własną autonomię oraz sprawczość;
- 7) wyjaśnia, czym jest sumienie i jaką pełni funkcję w życiu moralnym człowieka, oraz jak się kształtuje przez analizę i ocenę własnych działań lub zamierzeń;
- 8) rozważa swoje mocne i słabe strony oraz podaje przykłady działań na rzecz własnego rozwoju;
- 9) na podstawie własnego doświadczenia podaje przykłady moralnie akceptowalnych celów i środków do ich osiągnięcia.

Wymagania do wyboru. Uczeń:

- 1) dyskutuje na temat sokratejskiego hasła „Poznaj samego siebie” i rozważa związek między samopoznaniem a troską o siebie;
- 2) dyskutuje na temat wybranych starożytnych koncepcji szczęścia (np. sokratejskiej, platońskiej, arystotelesowskiej, cyrenejskiej, cynickiej, epikurejskiej i stoickiej);
- 3) rozważa, czy należy zaspokajać wszystkie swoje pragnienia;
- 4) dyskutuje o cnotach i wadach moralnych (np. odwadze, brawurze, tchórzostwie) oraz podaje przykłady odnośnych zachowań;
- 5) dyskutuje na wybrane tematy związane z dobrostanem (np. samotności, nudy, samorealizacji, dbania o zdrowie i życie, samoakceptacji, wybaczenia sobie);
- 6) rozważa pytania: „Kim jestem?”, „Czego potrzebuję?”, „Czego pragnę?”, „Co jest dla mnie ważne?”, „Czym się kieruję w moim postępowaniu?”.

3. Człowiek w relacji z innymi.

Pytanie wiodące: Jak budować i pielęgnować relację z drugim człowiekiem?

Uczeń:

- 1) wyjaśnia, dlaczego szacunek jest podstawą relacji dialogicznej, oraz rozważa rolę dialogu i kompromisu w tworzeniu relacji z drugim człowiekiem;
- 2) rozważa pojęcie wolności i tolerancji, ich znaczenie i granice w relacjach z innymi;
- 3) dyskutuje o roli i wpływie emocji oraz uczuć na kształtowanie relacji z drugim człowiekiem;
- 4) analizuje czynniki, które odgrywają istotną rolę w tworzeniu udanych relacji międzyludzkich;
- 5) dyskutuje o znaczeniu bliskich relacji, w tym koleżeństwa, przyjaźni i miłości;
- 6) dyskutuje o formach przemocy i sposobach przeciwdziałania jej oraz reaguje na dostrzeżone przejawy przemocy;
- 7) dyskutuje o różnych rodzajach kłamstwa i ich wpływie na relacje;
- 8) dyskutuje o roli autorytetu w życiu człowieka;
- 9) na podstawie codziennych doświadczeń dyskutuje o roli błędów i wybaczeniu w relacjach z innymi.

4. Człowiek w relacji do wspólnoty.

Pytanie wiodące: Jak budować wspólnotę i w niej funkcjonować?

Uczeń:

- 1) wyjaśnia, co to znaczy, że człowiek jest istotą społeczną, oraz charakteryzuje podstawowe wspólnoty: rodzinę, klasę, szkołę, państwo;
- 2) odróżnia działania sprawiedliwe od niesprawiedliwych, uzasadnia swoją ocenę i podaje przykłady takich działań na podstawie codziennego doświadczenia;
- 3) odróżnia postawy prowsólnotowe, takie jak solidarność i sprzeciw wobec zła, od antywsólnotowych (np. oportunistu);
- 4) dyskutuje o roli zaufania w relacjach społecznych;
- 5) podaje przykłady zachowań będących i niebędących wyrazem odpowiedzialności i troski o dobro wspólne, a także podejmuje działania prowsólnotowe;
- 6) rozważa problematykę stereotypów, uprzedzeń i dyskryminacji, rozpoznaje typy oraz przejawy dyskryminacji i sposoby przeciwdziałania im, odnosząc je do zagadnienia tolerancji i równego traktowania;
- 7) wyjaśnia, czym jest wielokulturowość, i dyskutuje na temat jej roli w życiu społecznym;
- 8) rozważa, czym jest patriotyzm, podaje współczesne przykłady zachowań patriotycznych i dyskutuje, co to znaczy być dobrym obywatelem;
- 9) rozważa ideę praw człowieka, a także na podstawie własnego doświadczenia wskazuje aspekty życia społecznego, dla których te prawa są istotne;
- 10) dyskutuje o znaczeniu bezinteresownego działania na rzecz innych, podaje przykłady działań wolontariackich i ich roli w aktywnym budowaniu wspólnoty.

Wymagania do wyboru. Uczeń:

- 1) wyjaśnia koncepcję sprawiedliwości jako bezstronności autorstwa Johna Rawlsa i stosuje ją do oceny relacji między jednostkami a wspólnotą;
- 2) rozważa zagadnienie kar i nagród oraz psychologiczne, społeczne i moralne skutki ich stosowania w kontekście wychowania;
- 3) rozważa skutki postaw egoizmu, egotyzmu, egocentryzmu dla jakości wspólnoty;
- 4) wyjaśnia spór między zwolennikami indywidualizmu i kolektywizmu oraz rozważa argumenty zwolenników tych stanowisk w kontekście pytania o dobre życie;
- 5) wskazuje przejawy nierówności społecznych w otaczającym świecie i podejmuje refleksję nad ich moralnym znaczeniem.

5. Człowiek w relacji do wiedzy.

Pytanie wiodące: Jakie znaczenie ma wiedza w dobrym życiu?

Uczeń:

- 1) wyjaśnia różnice między wiedzą a informacją;
- 2) wyjaśnia, na czym polega wartość wiedzy rozpatrywanej jako środek do celu i jako cel sam w sobie;
- 3) formułuje wypowiedzi na temat swoich zainteresowań, ulubionych przedmiotów szkolnych, a także talentów i predyspozycji;
- 4) na przykładach z doświadczeń codziennych wskazuje warunki, w jakich błąd odgrywa pozytywną rolę w procesie zdobywania wiedzy;
- 5) formułuje ocenę moralną rozpowszechnionych zjawisk związanych z kształceniem w szkole, w szczególności ściągania i plagiatu;
- 6) odróżnia informacje wiarygodne od niewiarygodnych i wskazuje racje dokonanego odróżnienia;
- 7) odróżnia poznanie naukowe od pozanaukowego (np. poznania zdroworozsądkowego);
- 8) odróżnia wypowiedzi o charakterze manipulacyjnym od perswazyjnych wypowiedzi argumentacyjnych;
- 9) rozpoznaje przykładowe działania o charakterze dezinformacji, w tym dezinformacji cyfrowej, oraz formułuje i uzasadnia jej ocenę moralną.

6. Człowiek w relacji do świata cyfrowego.

Pytanie wiodące: Jak odpowiedzialnie funkcjonować w świecie cyfrowym?

Uczeń:

- 1) wyjaśnia, dlaczego zachowania w świecie cyfrowym są przedmiotem ocen moralnych;
- 2) rozważa sposoby ochrony osób niepełnoletnich w świecie cyfrowym i podaje przykłady treści cyfrowych problematycznych moralnie;
- 3) rozpoznaje i ocenia zachowania przemocowe w przestrzeni cyfrowej, takie jak obrażanie, powielanie fałszywych informacji na czyjś temat, wykluczanie ze społeczności cyfrowej, a także proponuje sposoby radzenia sobie z nimi;
- 4) podaje przykłady negatywnego wpływu korzystania z technologii cyfrowych na własny dobrostan psychiczny;
- 5) wymienia przykłady właściwego i niewłaściwego wykorzystania w procesie kształcenia technologii cyfrowych, w tym generatywnej sztucznej inteligencji;
- 6) stosuje zasadę ograniczonego zaufania wobec treści dostępnych w Internecie;

- 7) dyskutuje na temat standardów moralnych w społecznościach internetowych (np. w mediach społecznościowych);
- 8) dyskutuje na temat korzyści i zagrożeń związanych z rozwojem sztucznej inteligencji.

7. Człowiek w relacji do przyrody.

Pytanie wiodące: Jaka powinna być relacja człowieka z przyrodą?

Uczeń:

- 1) na podstawie codziennego doświadczenia wyjaśnia, dlaczego należy dbać o przyrodę i brać odpowiedzialność za ingerencję w jej funkcjonowanie oraz troszczyć się o nią;
- 2) rozpoznaje i wyjaśnia, na czym polegają najważniejsze zagrożenia dla przyrody stwarzane przez człowieka, w szczególności kryzys klimatyczny i kryzys różnorodności biologicznej;
- 3) podaje przykłady działań indywidualnych i systemowych zmierzających do ograniczenia marnowania zasobów naturalnych i żywności;
- 4) dyskutuje o moralnie dopuszczalnych, nakazanych i zakazanych działaniach wobec przyrody;
- 5) na podstawie codziennego doświadczenia rozważa, w czym wyraża się troska o dobrostan zwierząt, a także dyskutuje na temat praw zwierząt;
- 6) rozważa koncepcję zrównoważonego rozwoju i dyskutuje o idei odpowiedzialności za przyszłe pokolenia;
- 7) dyskutuje na temat wybranych form aktywizmu ekologicznego i proponuje działania, w które sam byłby skłonny się zaangażować.

Wymagania do wyboru. Uczeń:

- 1) rozważa problem szowinizmu gatunkowego;
- 2) ocenia moralnie skutki chowu przemysłowego zwierząt, rolnictwa ekstensywnego i intensywnego dla przyrody, dobrostanu zwierząt i ludzi;
- 3) rozważa moralne i pozamoralne argumenty na rzecz wegetarianizmu i weganizmu.

8. Człowiek wobec *sacrum*.

Pytanie wiodące: Jaką rolę w życiu człowieka odgrywa sfera *sacrum*?

Uczeń:

- 1) wyjaśnia, czym jest sfera *sacrum*, i dyskutuje na temat związku *sacrum* z moralnością indywidualną lub społeczną;

- 2) odróżnia moralność religijną od laickiej i etykę od teologii moralnej;
- 3) wyjaśnia, dlaczego nie należy dyskryminować innych ludzi ze względu na ich przekonania dotyczące sfery *sacrum*, oraz okazuje szacunek zarówno osobom wierzącym, jak i niewierzącym;
- 4) dyskutuje na temat moralnych i pozamoralnych aspektów świętowania.

Wymagania do wyboru. Uczeń:

- 1) omawia symbole religijne wielkich religii: buddyzmu, chrześcijaństwa, hinduizmu, islamu, judaizmu oraz charakteryzuje komponenty moralne tych religii;
- 2) wyjaśnia spór między zwolennikami etyki świętości życia i etyki jakości życia oraz zajmuje własne stanowisko;
- 3) omawia wartości obecne w różnych kulturach i tradycjach religijnych, a także rozważa znaczenie tych wartości dla kształtowania postaw i relacji w grupie;
- 4) charakteryzuje różne stanowiska filozoficzne dotyczące *sacrum*: teizm, ateizm, panteizm, deizm, sceptycyzm i agnostycyzm.

W ramach zajęć z etyki uczniowie zdobywają doświadczenia edukacyjne, które wspierają ich rozwój fizyczny, psychiczny, społeczny i osobisty oraz budują poczucie sprawczości. Doświadczenia edukacyjne mają charakter praktyczny, wzmacniają kompetencje przekrojowe oraz rozwijają umiejętności organizacyjne, komunikacyjne i współpracę. Uczeń realizuje przynajmniej jedno doświadczenie edukacyjne w każdym roku nauki.

W trakcie cyklu kształcenia uczeń:

- 1) co najmniej dwa razy w każdym roku nauki bierze udział w dociekaniach filozoficznych – dialogu prowadzonym w grupie złożonej z uczniów i nauczyciela; punktem wyjścia dialogu są pytania samodzielnie formułowane przez uczestników na podstawie literatury pięknej, tekstów filozoficznych i mądrościowych z różnych kultur, filmy, prace plastyczne i różnego typu ćwiczenia inspirujące do myślenia;
- 2) indywidualnie przygotowuje i wygłasza mowę argumentacyjną; mowa jest wypowiedzią autorską; uczeń dzieli się w niej tym, co sam sądzi na dany temat, prezentuje swoje własne stanowisko i formułuje argumenty na rzecz bronionej tezy;
- 3) indywidualnie lub w grupie angażuje się w wybraną formę ekspresji artystycznej, będącej wizualizacją refleksji etycznej (np. przedstawienie teatralne, opowiadanie twórcze, scenariusz filmowy, reportaż fotograficzny, film, pracę plastyczną) wykonaną w dowolnej technice;
- 4) uczestniczy w zorganizowanej debacie (np. oksfordzkiej, „za i przeciw”, sokratejskiej, panelowej) na wybrany wspólnie temat związany z etyką.

W trakcie cyklu kształcenia uczeń realizuje co najmniej jedno wybrane doświadczenie edukacyjne, tj.:

- 1) pracując w grupie, angażuje się w działanie wolontariackie, a po zakończeniu wolontariatu dyskutuje o swoich doświadczeniach i wnioskach;
- 2) pracując w grupie, przygotowuje scenkę dramową, prezentującą rozwiązanie problemu etycznego znanego z codziennego doświadczenia;
- 3) pracując w grupie, opracowuje regulamin lub zbiór dobrych praktyk obowiązujących w internetowej grupie klasowej;
- 4) pracując w grupie, wybiera święto związane z zagadnieniem moralnym i przygotowuje sposób jego upamiętnienia lub celebracji;
- 5) pracując w grupie, przygotowuje i wygłasza prezentację lub prowadzi dla klas młodszych zajęcia dotyczące problemu związanego z etyką w codziennych sytuacjach;
- 6) przez ustalony z nauczycielem czas prowadzi notatki na temat osobistych refleksji moralnych;
- 7) indywidualnie lub w grupie przygotowuje i przedstawia prezentację o problematyce moralnej z wybranego dzieła kultury.

Warunki i sposób realizacji

Realizacja treści nauczania etyki wymaga uwzględnienia dydaktycznej idei spiralności, która z kolei wymaga powtarzania określonych treści nauczania na wszystkich jego etapach, ale w sposób bardziej wszechstronny, z zastosowaniem różnych technik i metod, za pomocą języka, którym uczeń posługuje się na danym etapie rozwoju. Specyfika przedmiotu zachęca także do realizowania poszczególnych wymagań szczegółowych w dowolnej kolejności i konfiguracji, dopasowanej do specyfiki grupy uczniów, a także do ich zainteresowań. Ważne jest, aby wymagania z działu pierwszego „Człowiek w świecie dobra i zła – przybory etyki” mimo ich ogólnego i propedeutycznego charakteru były wprowadzane sukcesywnie w powiązaniu z innymi wymaganiami z pozostałych działów.

Fundamentem wartościowego nauczania etyki jest dialog w jego różnych formach, w szczególności dialog intelektualny, który jest ważnym aspektem wielu bardziej złożonych metod dydaktycznych, takich jak dociekania filozoficzne czy studium przypadku. Ważne jest, aby zachęcać wszystkich uczniów do swobodnego wypowiedzania się, dbając przy tym o stosowanie reguł efektywnej komunikacji. Istotne jest, aby nauczyciel własną postawą

modelował pożądane postawy u uczniów. W procesie tym kluczową rolę odgrywa budowanie relacji opartych na zaufaniu, wzajemnym szacunku i empatii.

Eksponowana w wymaganiach szczegółowych dialogiczność wymaga, aby nauczyciel, prowadząc zajęcia, koncentrował się na rozwoju kompetencji i postaw, a nie wyłącznie na transferze wiedzy – w szczególności w formie wykładu. Odejście od takiego sposobu prowadzenia zajęć przejawia się w użyciu czasowników operacyjnych, za pomocą których sformułowano wymagania szczegółowe dotyczące wiedzy i umiejętności oraz wymagania dotyczące doświadczeń edukacyjnych. W ramach poszczególnych zajęć należy wprowadzać stosowną terminologię etyczną, ale ważnym tego aspektem powinno być wspólne objaśnianie terminów z wykorzystaniem intuicji językowych uczniów oraz wiarygodnych opracowań.

Efektywnej realizacji wymagań szczegółowych będzie sprzyjać dobór odpowiedniej sali lekcyjnej i taka jej aranżacja, która sprzyja udziałowi w dialogu (np. przez rozmieszczenie uczniów w okręgu). Warto także zadbać o to, aby sala lekcyjna była wyposażona w odpowiedni sprzęt: rzutnik lub tablicę interaktywną i komputer.

JĘZYK MNIEJSZOŚCI NARODOWEJ LUB ETNICZNEJ

Cele kształcenia – wymagania ogólne

1. Efektywne komunikowanie się w języku mniejszości.
2. Rozumienie historii i kultury danej mniejszości.
3. Wprowadzenie w świat wartości takich jak tolerancja, akceptacja, szacunek.
4. Rozwijanie krytycznego myślenia przez analizę i interpretację tekstów literackich oraz kulturowych danej mniejszości.
5. Wykorzystanie języka mniejszości w rozwijaniu kreatywności.
6. Aktywne uczestnictwo w życiu szkolnym i lokalnym z wykorzystaniem języka mniejszości.
7. Przygotowanie do funkcjonowania w środowisku zróżnicowanym kulturowo i językowo.

Język mniejszości narodowej lub etnicznej ma na celu umożliwienie uczniom nauki i osiągnięcie biegłości w komunikacji w języku mniejszości, której są przedstawicielami lub w której środowisku żyją. Przedmiot ten wspiera rozwój kompetencji językowych uczniów, pozwalając na naukę w obszarze mówienia, pisania, czytania i słuchania, z naciskiem na kulturowe, społeczne i historyczne aspekty języka. Uczniowie uczą się rozumieć i wyrażać siebie w języku mniejszości, co ma na celu wzmocnienie ich tożsamości oraz przynależności do danej grupy, a także rozwijanie szacunku do innych kultur, tradycji i obyczajów.